

LOCALITZACIÓ:

A la dreta del camp de la Cadena de Fitor, trobem dues pistes. Aleshores cal agafar la de més a la dreta que –en no massa bon estat- segueix la serra de Cals. A l cap de 1`600 Km. es troba una cruïlla. En aquest punt cal girar a la dreta i seguir la pista uns 300 metres fins vora el mas Folguerar. Allí cal seguir un camí a l'esquerra. Al cap d'uns 300 metres trobarem una bifurcació i llavors cal seguir també per l'esquerra durant uns 50 metres fins a trobar una segona bifurcació. Ara cal agafar el camí de la dreta i seguir-lo una 120 metres fins a trobar un revolt que gira vers llevant. Just al centre del giravolt, a mà dreta, cal endinsar-se en el bosc en direcció vers ponent durant uns 60 metres fins on és situat aquest dolmen. No massa fàcil de trobar.

HISTÒRIA:

Fou identificat l'any 1975 per Joan Botey i Serra seguint les indicacions del llavors pastor de cabres Joan Garriga i Sitjar. Lluís Esteva i Cruañas, que l'excavà i el consolidà, el publicà amb bones planimetries l'any 1982 conjuntament amb Josep Tarrús i Galter. El classifiquen com un monument incomplet i per tant de tipologia incerta.

En l'excavació –multitudinària- hi participen Julià Maroto i Genover, Ramon Buxó, Nèstor Sánchiz i Guerrero, Joan Sánchiz i Guerrero, Josep Escortell, Joan Badia i Homs, Esteve Fa i Tolsanes, Pere Caner i Estrany, Narcís Soler i Masferrer, Júlia Chinchilla i Sánchez, Josep Castells i Camp, Immaculada Carrión, Àngels Casanovas i Romeu, Alfons Puig, Miquel-Dídac Piñero i Costa, Rosó Vilardell i Pascual, Esteve Lluís i Núria Juan-Muns i Plans.

S'acordà donar-li el nom de Dr. Pericot en homenatge al gran investigador.

DESCRIPCIÓ:

Es tracta d'una probable galeria catalana en U feta de lloses de pissarra. Del túmul artificial de tendència circular en queden restes visibles.

La seva entrada és orientada al sud-est (150º + 5º)

El monument visible amida interiorment en la cambra 0`80 m de llarg, per 0`70 m d'ample, per 1`05 m d'altura màxima.

Cal remarcar que en tres afloraments naturals situats a poca distància i a migdia del dolmen

hi ha cassoles i reguerons rituals.

ESTAT DE CONSERVACIÓ:

Actualment (5-V-89) el dolmen conserva 2 lloses de la seva cambra "in situ" i restes d'un fragment de la coberta caiguda. A l'entorn del monument hi ha altres 3 lloses caigudes que pertanyien a la cambra o al passadís. Del túmul que devia cobrir l'estructura interna en resten testimonis vists.

MATERIALS ARQUEOLÒGICS:

En l'excavació menada per Esteva/Tarrús s'hi trobà un ganivet de sílex de secció triangular i color marronós i un disc de quars.

CRONOLOGIA:

Pel tipus arquitectònic del sepulcre podem deduir que fou construït vers 2700-2200 aC.

BIBLIOGRAFIA:

Esteve i Cruañas/Tarrús i Galter (1982). Cypsela IV. pàgs 45-51.

Esteve i Cruañas/Tarrús i Galter (1982). Les excavacions... pàg. 110.